

gebeurt er bij mij iets van binnen.

Paul Huf zegt het heel plastisch, maar het spreekt mij tegelijkertijd heel erg aan. 'De absolute oervorm van creativiteit, is het maken van een kind.' Hij heeft gelijk. Dat is zo. Creatiever kan de mens niet zijn. Maar de mening van Freddy Heineken over kunst sluit eigenlijk het meest aan bij die van mij. Heineken zegt: 'Ik ben heel graag creatief bezig, maar te ongeduldig om het zelf uit te voeren.' Zo zie ik het ook. Ik zou graag piano willen spelen. Ik zou graag een orkest willen dirigeren. Maar het leven is te kort om het allemaal te kunnen. Je kunt niet alles doen. Je kunt onmogelijk op alle fronten vlammen.

Ik ben ervan overtuigd, dat er door de eeuwen heen schilders zijn geweest die nog beter waren dan Rembrandt, beter dan Vermeer, beter dan Appel of Corneille. Veel goede schilders vergeten hun marketing. Alleen goed schilderen is niet voldoende. Een schilder moet ook karakter hebben. Appel heeft karakter. Corneille heeft karakter. Jan Sierhuis is een schat van een man, maar hij heeft niet het commerciële timbre dat nodig is om zijn werken tot een echt groot succes te maken. Voor hem is dat soms een hard gelag.

Zo heb ik vijftien schilderijen van Wim Strijbosch in mijn bezit. Ik durf te zeggen dat Strijbosch net zo goed is, of misschien wel beter, dan Corneille. Helaas overleed Strijbosch in 1960 plotseling aan kanker. Zijn werken zijn daarna in de vergetelheid geraakt.

Zijn weduwe heeft nog niet zo lang geleden in de

galerie van Greetje Kooring aan de Spiegelgracht in Amsterdam een tentoonstelling georganiseerd van de werken van haar man. Zij had geld nodig. Er hingen schilderijtjes, die zijn verkocht voor vier- à vijfduizend gulden, die in schoonheid naar mijn mening nauwelijks onderdoen voor die van Corneille die voor anderhalve ton worden verkocht. Ik heb vijftien van die Strijboschen gekocht; niet voor de handel, maar omdat ik ze leuk vind. Inmiddels doen ze twintigduizend gulden. Samen met zijn weduwe ga ik een boek over hem uitgeven om hem posthuum te eren. Ook ga ik regelen dat er in het Cobra-museum een tentoonstelling van hem komt.

Ook Kees van Bohemen, de Haagse schilder, heeft niet de aandacht gekregen die hij verdient. Fantastisch is bij voorbeeld zijn hommage aan Floyd Pettersson. Dat schilderij van die zwarte bokser met die hoge witte gympen aan, is voor mij het symbool voor het midden van de jaren zestig.

Eén van mijn mentors op kunstgebied is Emil Muiselaar. Emil is net zo oud als Karel Appel. Hij leverde Appel vroeger de verf voor zijn schilderijen. Emil heeft thuis nog Karel Appeltjes van driehonderd gulden liggen. Het is een beetje 'n wereldvreemd figuur. In zijn winkeltje, op de Denneweg in Den Haag, hangt nog de geur van wierook. Maar ik heb er wel mijn Kees van Bohemens vandaan.

Kunsthandel De Boer op de Keizersgracht in Amsterdam en Borzo in Den Bosch zijn in mijn ogen de